ГАЗЕТА АСОЦІАЦІЇ ФЕРМЕРІВ ТА ПРИВАТНИХ ЗЕМЛЕВЛАСНИКІВ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я

7 лютого 2018 року
№ 6 (45)

Об'їзній потрібен новий маршрут!

Проекти і прожекти

Рекордно тепла за кліматичними умовами зима дає змогу не припиняти будівельні роботи на об'їзній дорозі Н – 31 Дніпро – Царичанка – Кобеляки – Решетилівка. Триває підвезення граніту з Орлицького кар'єру, забутовування ним боліт, озер на передовій «дороги смерті» неподалік Іванівки Петриківського району. Надзвичайна ситуація із втілення гігантського проекту в Низ Петриківщини, який раніше заливався повеневими водами Дніпра і де на заплавних луках випасалися величезні гурти худоби, неабияк турбує сьогоднішніх козаків, прямих нащадків Славного Війська Запорізького низового. Отаман Протовчанської паланки Анатолій Ламза, який разом із родиною заснував відомий і поза межами Січеславщини етнохутір «Галушківська Січ», висловив «Фермеру Придніпров'я» категоричний протест з цього приводу:

- Про «дорогу смерті» не припиняйте бити на сполох, щоб уся Україна почула про небачений в її історії злочин! Це спільне сердечне прохання усього товариства до газети. Скільки разів з козаками обговорювали оцей варіант об'їзної з «відрізанням» трасою частини Гречаного,

знищенням боліт, пасовищ і озер, усі згоджуються, що це поза межами здорового глузду. Як професійний водій кажу: давно пора направити дорогу на Брильовий, або Чумацький, шлях. Або ж на Орлицько-Кобеляцький. Оте «зелене» дніпрове море під Кам'янським буде ж колись спущене, обов'язково! Не губіть унікальну природу, люди добрі, побійтеся Бога! Заберіть цю дорогу від нас, нащо «Галушківській січі» автострада за 150 метрів під боком? Приберіть, хай навіть це буде дорожче, жива природа однак більше вартує! На жаль, досі «Дніпродіпродором» за замовленням Служби автодоріг в Дніпропетровській області розробляється лише цей, найзгубніший для живої природи варіант «обпливної» за суттю своєю дороги. Ніхто не робив техніко-економічних порівнянь, як заведено, з бодай іншим якимсь варіантом об'їзної з Дніпра на Київ. Ніхто не взяв до уваги, що ще одна родзинка Петриківського району, яка стоїть в одному ряду зі всесвітньовідомим Центром народного мистецтва «Петриківка» - етнохутір «Галушківська січ», цілий комплекс, що складається з трьох садиб XIX століття, козацьких укріплень, Музею Хреста тощо - є сьогодні потужним ядром національно-патріотичного виховання молоді, діючим форпостом українського козацтва, який наша влада абсолютно логічно любить показувати іноземним гостям. Але розвитком і подальшою долею цієї Січі і сусідніх вона, вочевидь, не переймається. В іншому разі «Галушківську січ» з її степовим роздоллям, козацькими вершниками у видноколі і травами до пояса оминули б десятою дорогою, а не «припинали» б надаремне до швидкісної траси, на додачу до потворного ланцюга сторозтерзаних природних угідь краю.

стор. 3

МАРШ ЗА МАЙБУТНЄ!

Активісти «Руху нових сил» з усіх областей України приїхали 4 лютого до Києва, щоб прийти на «Марш за майбутнє» та сказати «Досить!» владі.

МИРНІ протести з вимогою відставки Порошенка та зміни влади будуть продовжуватись, щоб врешті кожен олігарх, чиновник та депутат поніс персональну відповідальність за узурпацію влади і розкрадання країни. На цьому наголосив член Політради партії «Рух нових сил» Іван Слободяник.

Він також нагадав, що було безліч спроб зірвати «Марш за майбутнє», втім тисячі активістів не піддались провокаціям і пройшли мирною ходою з парку Тараса Шевченка до Європейської площі.

«Якщо хтось при владі думає, що можна просто красти й узурпувати владу – ні, за це все має бути персональна відповідальність. Цей режим тримається на кількох олігархах і ряді депутатів, які виконують функцію впливу на Верховну Раду. Ми повинні мати списки людей, які підтримують розвиток демократії та які проти, лакмусовим папірцем тут буде закон про імпічмент», - зазначив Слободяник.

Він наголосив, що 18 лютого активісти знову вийдуть на Марш, аби вимагати відставки П. Порошенка.

Сучасні сюжети FATA MORGANA

«Бідний з праці аж рветься, а багатому черево дметься».
М. Коцюбинський, «Fata morgana».

БЕЗПРЕЦЕДЕНТНИЙ ПРЕЦЕДЕНТ

Однак мало, мабуть, рішення, яке виніс обласний Адміністративний суд, назвати дійсно безпрецедентним. І не досить розцінити його як прецедент, котрий відтепер цілком може практично всюди послужити селянам за приклад, як рішуче відновлювати справедливе розпаювання майнових комплексів колишніх колективних господарств -колгоспів. Коли то було! – вигукнете ви. Вісімнадцять-сімнадцять років тому. Це ще коли аграрна реформа переважно невідь куди поховала майно, яке було зароблене, створене і стягнуте тяжкими трудами кількох поколінь колгоспників. За колективним позовом колишніх членів КСП ім. Крейсера «Аврора» Тамари Шинкаренко, Миколи Долі, Лідії Білоус і Віталія Білоус, Любові Миргородської і Катерини Щербини, Володимира Батурко і Ольги Батурко та Ольги Ласкової, Влада Шевчука і Ольги Сичової, Катерини Вишинської і Сергія Павліченка та Галини Гострої суд врешті-решт виніс постанову, за яку поіменно перелічені люди боролися самовіддано і з останніх та до останніх сил, ніби наслідуючи славетну українську поетесу Лесю Українку, котра сповідала принцип contra spem spero – без надії таки сподіваюся.

Ми ж бо не випадково назвали усіх, хто позивався до суду. Справа у тім, що в них вистачило характеру, сили волі і терпіння домагатися свого цілих сімнадцять літ, з яких п'ятнадцять – якраз шукати істини і правди через вітчизняне судочинство. Тобто люди ці тільки в судах пройшли Крим і Рим – за приблизними підрахунками більше ста судових засідань понад десяти процесів у судах різних інстанцій. Їхні законні вимоги навперебій не задовольняли, їх ігнорували і випихали з судів у спину, а вони вперто наполягали на своєму і не відступали та не здавалися. Це унікальний випадок уже тому, що група селян наперекір свавіллю і грабіжницькій аграрно-земельній реформі у виконанні колишньої колгоспної «еліти» п'ятнадцять років поспіль прагнула, аби отримати те, що реформа ця наобіцяла сільському люду, але тільки, як у того цигана, котрий обіцяв кожуха, теплими її слова і виявилися. А селяни у даному разі воліли насправді не просто чесного поділу між собою і всіма іншими членами майна існуючого колись колгоспу-КСП, а права свою долю отримати і вийти з нею з колективного господарства на власні хліба і у власний бізнес, започаткувавши приватне господарювання.

І от ждали-ждали і діждалися. Згаданий Дніпропетровський окружний адмінсуд виніс постанову, якою державну реєстрацію припинення та зняття з державного реєстру діючих підприємств юридичної особи - КСП (колективного сільськогосподарського підприємства) імені Крейсера «Аврора» ВИЗНАТИ НЕДІЙСНОЮ. А раз так, то й скасувати рішення Дніпропетровського обласного статистичного управління за №07/08-882 про вилучення з Державного реєстру колективного сільськогосподарського підприємства ім. Крейсера «Аврора». І логічний фінал, якого зажадав суд – зобов'язати Реєстраційну службу Нікопольського міжрайонного управління юстиції Головного територіального управління юстиції у Дніпропетровській області ПОНОВИТИ КСП ІМ. КРЕЙСЕРА «АВРОРА» У ЄДИНОМУ ДЕРЖАВНОМУ РЕЄСТРІ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ ТА ФІЗИЧНИХ ОСІБ-ПІДПРИЄМЦІВ, ПОЧИНАЮЧИ З 13.09.2000 РОКУ.

- Що це значить? – Запитує відомий на Дніпропетровщині юрист Микола Бесараб, який усі п'ятнадцять років і здійснював адвокатський супровід позивачів у судах, а далі й пояснює: - Це значить, що виконавча та представницька влада Нікопольського району та області також мають повернути господарство до того стану, у якому воно перебувало на 13 вересня 2000 року – тобто до стану реформованого колгоспу, але коли перебувало уже в статусі КСП. А далі необхідно знайти усе майно колишнього колгоспу, де б і у кого б воно зараз не перебувало, ким би не було й приватизоване, викуплене чи взяте в оренду – здійснити його облік і повернути у лоно відновленого судом КСП ім. Крейсера «Аврора». Після знаходити і згукувати усіх членів колишнього КСП-колгоспу, котрі ще залишаються живими – і починати все спочатку. Себто скликати загальні збори членів КСП ім. Крейсера «Аврора» і розпайовувати його майно та землі заново, по-новому, опираючись на вимоги Указу ще Президента України Леоніда Кучми від 3 грудня 1999 року «Про невідкладні заходи щодо прискорення реформування аграрного сектору економіки». Аби виправити, по суті, усе те грабіжницьке злодійство, яке були вчинено по відношенню як до КСП, так і до його людей-багатолітніх напередодні членів колгоспу ім. Крейсера «Аврора».

Продовження стор. 4, 5

Асоціація фермерів та приватних землевласників Дніпропетровської області
АФЗУ

ЗВІТНА КОНФЕРЕНЦІЯ АСОЦІАЦІЇ ФЕРМЕРІВ та ПРИВАТНИХ ЗЕМЛЕВЛАСНИКІВ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Повідомляємо, що 9 лютого, в п'ятницю, відбудеться річна звітна конференція Асоціації фермерів та приватних землевласників Дніпропетровської області. Фермери обговорять всі проблеми і подальші дії Асоціації та оберуть делегатів на черговий з'їзд АФЗУ.
На порядок денний винесено ряд важливих питань.
Запрошуємо членів Асоціації, а також активних і небайдужих фермерів, одноосібників взяти участь в роботі конференції.
Початок реєстрації о 10.00. Початок роботи об 11.00
м. Дніпро, проспект Дмитра Яворницького, 93, Будинок спілок, велика зала. 2-й поверх.

Новітній інструмент

Проект «Аграрні розписки в Україні», який впроваджується Міжнародною фінансовою корпорацією (IFC) в партнерстві з Швейцарською Конфедерацією, готується до поширення на всі області України.

ПЕРШЕ випробування цього новітнього інструменту фінансування відбулося в межах пілотного проекту на Полтавщині у 2015 році. Сьогодні аграрні розписки вже активно використовуються в межах пілотних проектів ще в семи областях – Черкаській, Вінницькій, Харківській, Хмельницькій, Тернопільській, Миколаївській та Сумській. Після введення в дію Реєстру аграрних розписок за межами пілотних проектів планується поширення проекту на територію всієї України. Очікується, що до початку весняного сезону 2018 аграрні розписки працюватимуть у кожній області. Наразі проект провів серію навчальних тренінгів для нотаріусів у всіх областях, наразі проводяться навчання для фермерів та кредиторів.

Запровадження аграрних розписок в Україні має на меті покращити та спростити доступ до фінансування малих та середніх агровиробників. Олександр Ващук, регіональний координатор проекту «Аграрні розписки в Україні» в Дніпропетровській області, зазначає, що попит на аграрні розписки в Україні зростає, а що стосується нашої області, то на сьогодні, на етапі попереднього інформування виробників, вже є кілька бажаючих отримати фінансування під заставу аграрних розписок. «Приємно відзначити, що до кредитування за аграрними розписками долучаються як фінансові установи (банки та кредитні спілки) так і крупні гравці ринку агроресурсів, такі компанії як Ерідон, Агроскоп, Бізон-Тех та інші, і що головне, вони готові працювати як з великими агровиробниками так і з дрібними фермерами», зазначає Олександр. «Переважно розписками користуються виробники зернових та олійних культур, але фермери, які займаються овочівництвом і садівництвом, все більше звертають увагу на цей інструмент фінансування».

Згідно з офіційною статистикою, на сьогоднішній день в Україні оформлено 184 аграрних розписок, з них 96 товарних та 104 фінансових. Об'єм залученого фінансування перевищив 1 млрд. 200 млн. грн. Успішно виконано та закрито більше 150. Наразі не було жодного повідомлення щодо невиконання зобов'язань позичальником з відкриттям процедури примусового виконання за аграрними розписками.

ДОВІДКА: **Аграрна розписка – це інструмент фінансування, за допомогою якого агровиробник має можливість отримати кредитування, як товарне так і фінансове, під заставу майбутнього урожаю. Залежно від умов розрахунку за цим кредитуванням розписки можуть бути фінансові та товарні. За фінансовою розрахунок відбувається грошима, за товарними – частиною зібраного урожаю. Аграрні розписки в Україні впроваджуються з 2015 року за підтримки Міністерства аграрної політики та продовольства України та Міністерства юстиції України.**

Головні зміни після 1 лютого

З початком останнього місяця зими Україну чекають зміни у тарифах – для обленерго на електроенергію і на газ для промисловості, також очікується початок перепідготовки вчителів початкової школи, процедури передачі землі у власність територіальних громад і розширення доступу українських товарів на світові ринки, передає Ukr.Media.
Що саме зміниться з лютого.

Перепідготовка вчителів початкової школи

З лютого в Україні стартує масштабна перепідготовка вчителів початкової школи. Зокрема, навчання на обов'язкове «Онлайн-курс для вчителів початкової школи», які будуть навчати 1-й клас з вересня 2018 року, стартує з 1 лютого на онлайн-платформі EdEra.

ОТГ почнуть отримувати землю у власність

З 1 лютого Держеокадастр, згідно з рішенням уряду, починає передачу сільськогосподарських земель у власність об'єднаних територіальних громад - з державної власності в комунальну. Процес, як очікується, триватиме до кінця року. Першу передачу земель планується здійснити вже в березні цього року.

Підвищення тарифів низки обленерго

З 1 лютого незначно підвищуються тарифи на розподіл і постачання електроенергії для 33-ох енергопостачальних компаній. При цьому зазначено, що питання по таких тарифах для «Київобленерго» було знято з розгляду.
Як відзначили в профільному регуляторі, вплив на роздрібні тарифи на електроенергію буде коливатися в межах одного відсотка (для першого класу напруги (35 кВ і вище).

Газ для промисловості подешевшає

З 1 лютого для промислових споживачів «Нафтогаз» знизив ціни на газ. Порівняно з цінами на січень 2018 року, у лютому ціни зменшено на 5,5-5,9 відсотка.

Розширений доступ до ринків 42 країн і територій

З 1 лютого Україна набуде повноправного участі в Конвенції Пан-Євро-Мед. Приєднання України до Пан-Євро-Мед сприятиме зростанню нашого експорту не тільки в ЄС, але і на ринки третіх країн. Українським товарам буде розширено доступ на ринки 42 країн і територій, що диверсифікує експорт з України.
Також, процес приєднання до Конвенції дає можливість бізнесу вже сьогодні планувати свою діяльність на перспективу, зазначили в МЕРТ.

Митницю збираються повністю перевести на «єдине вікно»

З 1 лютого митницю, згідно з рішенням уряду, збираються повністю перевести на «єдине вікно». Передбачається поширення дії «єдиного вікна» на операції по переміщенню товарів у всіх митних режимах (поки це був тільки імпорт і експорт), а також на переміщення товарів за періодичною митною декларацією та попередніми деклараціями, які містять повний обсяг даних (лише на обмежене коло митних декларацій при імпорті та експорті).
Змінюються правила щодо якості автогазу
З 1 лютого набирає чинності новий стандарт ДСТУ EN 589:2017 щодо якості автогазу, який продають на заправках.

В Україні не введено та не планується введення жодних обмежень на закупівлю молока у населення – домогосподарства реалізовують свою продукцію у звичному режимі. Водночас у 2018 році починають діяти урядові програми підтримки, спрямовані на поступове підвищення якості молочної сировини. Участь у держпрограмах дозволить завершити цей процес безболісно та поетапно з максимальною вигодою як для виробників, так і споживачів

Рішення Обмежень не буде

Про це йшлося під час брифінгу «Закупівля молока у селян: міфи, страхи та реальна ситуація».

«Жодних заборон на закупівлю молока – це принципова позиція уряду. Натомість значна фінансова підтримка буде спрямована на заходи із поступового підвищення якості молочної сировини. Окрім соціального фактору, до зваженої політики в цьому питанні спонукає і економічний, оскільки молокопереробна галузь забезпечується на третину молоком від господарств населення», - прокоментував перший заступник міністра аграрної політики та продовольства Максим Мартинюк.

При цьому він констатував, що уже зараз абсолютна більшість українського молока, що виробляється селянськими господарствами, відповідає вимогам та може використовуватись при виробництві харчової продукції.

Перехідний період з поступового підвищення якості молочної сировини може тривати понад два роки. Зараз розробляються гігієнічні вимоги до молока і молочних продуктів при виробництві та переробці, які будуть запроваджуватися залежно від готовності ринку та виробників. Однак навіть після їх імплементації, молоко другого сорту буде дозволено використовувати у виробництві нехарчових продуктів.

«Одним із ефективних способів підвищувати якість молока для невеликих господарств може стати кооперація. Об'єднання у кооперативи дасть можливість отримати значну державну допомогу на відповідне обладнання. Для цього в 2018 році передбачені наступні програми: розвиток тваринництва, розвиток фермерства і кооперації, та компенсація сільгосптехніки, в перелік якої включено обладнання для молочної галузі», - наголосила заступник міністра аграрної політики та продовольства Олена Ковальова.

Перехід від виробництва молока другого ґатунку до першого не вимагає великих фінансових витрат. Кожен крок із зміни вимог до молока буде супроводжуватися аналізом ринку і його готовності до трансформацій.

«Кінцева мета - поступове, а саме до 2022 року, приведення вимог до так званого стандарту 100/400, який відповідає європейським положенням. У результаті цього процесу у виграші залишаться і виробники, і споживачі. Перші матимуть можливість збільшити прибутки через продаж більш якісного молока і виходу на організований ринок, другі - споживатимуть здорову і корисну продукцію», - зазначив голова Держпродспоживслужби Володимир Лапа.

Монетизацію субсидій відкладено?

Монетизація субсидій на житлово–комунальні послуги опинилася під загрозою. Виною тому – відсутність системи обліку у постачальників і зростання пенсій.

За словами міністра соцполітики Андрія Реви, видавати субсидії грошима населенню почнуть не раніше 1 січня 2019-го. А ось пільги на ЖКП, за його словами, Кабмін планує монетизувати 1 липня. Нагадаємо, субсидії нараховуються тим, кому не вистачає доходів на оплату «комуналки», а пільги – це право на знижку на оплату ЖКП для певних категорій людей, наприклад, багатодітних родин та учасників бойових дій.
При цьому монетизація вже має запрацювати для постачальників послуг. Вони зобов'язані щомісяця подавати до місцевих рад дані про обсяг спожитих населенням послуг і отримувати з бюджетів гроші на субсидії.
Втім, за словами віце-прем'єра Павла Розенка, у багатьох постачальників зараз немає можливості звітувати: «На сьогодні немає стовідсоткової системи обліку та здатності надавати нам інформацію у підприємств немає».
Зазначимо, що, за даними Держстату, в грудні 2017-го субсидії отримали майже 7 млн. родин з 14,98 млн. Для прикладу, в грудні позаминулого року таких родин було лише 4,4 млн. Зменшився і розмір допомоги, який минулого місяця становив 993 грн. (в грудні 2016-го – 1 364 грн). Найбільші субсидії отримують жителі Тернопільської (1 555 грн.) та Рівненської (1 518 грн.) областей. Найменші – у Одеській (548 грн.) і Закарпатській (630 грн.) областях.

Об'їзній потрібен новий маршрут!

Продовження. Початок - стор. 1

Чому не діє Закон «Про оцінку впливу на довкілля»?

Відомо, екологічна експертиза нової об'їзної, за даними «Дніпродіпродору», зроблена лише на відрізку з Дніпра до Петриківки, місця перетину з річкою Чаплинка. Дорога ж зараз навально нищить природу на кілометри попереду. Вочевидь, це явне порушення і урядового «Положення про участь громадськості у прийнятті рішень в сфері охорони довкілля» від 18 грудня 2003 року за № 168, і діючого з 18 грудня 2017-го закону України «Про оцінку впливу на довкілля». Ні науковці, ні жителі Петриківки, Клешнівки, Іванівки, Гречаного, Протовчів тощо не висловлювали своєї позиції щодо недолугого гігантського проекту. Не обговорювали його і жителі Царичанського району, чиї приорільські заповідні землі з горою Калитвою (!), або історичним Половецьким валом, що згадується в багатьох літописах, теж намічені «Бульдозером», як звали Павла Лазаренка, під бульдозер автотраси…

До речі, замовників, проектантів та будівельників незаконної «дороги смерті» геть непросто повернути в українське правове поле. На січневе звернення з цього приводу заступника голови Царичанської районної громадської організації «Комітет порятунку Орелі» Олександра Вишняка до прокуратури Дніпропетровської області її начальник відділу організації прийому громадян, розгляду звернень та запитів Вікторія Хлипенко надала таку «відповідь»:

«Законом «Про прокуратуру» від 14 жовтня 2014 р. не передбачене здійснення органами прокуратури нагляду за додержанням прав і свобод людини і громадянина, дотриманням законодавства з цих питань, за порушеннями закону України «Про оцінку впливу на довкілля» органами виконавчої влади, місцевого самоврядування, їхніми посадовими і службовими особами, підприємствами, установами та організаціями незалежно від форм власності».

Так, новий закон суттєво зменшив функції прокуратури. Але ж стаття 1 ЗУ «Про прокуратуру» від 14. Х. 2014 р. гласить:

- Прокуратура України становить єдину систему, яка в порядку, передбаченому цим законом, здійснює встановлені Конституцією України функції з метою захисту прав і свобод людини, загальних інтересів суспільства.

Тобто і «права та свободи людини», і «загальні інтереси суспільства» прокуратура таки повинна захищати. Згадане звернення якраз і прохає про спільні інтереси – захистіть від згуби землю, яка, згідно зі ст. 14 Конституції України, є «основним національним багатством України, що перебуває під особливою охороною держави»! Чомусь в цьому випадку прокуратура Дніпропетровщини заковерзувала, та й «зафутболила» звернення про конкретне порушення закону й урядового Положення геть за межі її правового «поля». З цього випливає, що суспільні інтереси, як і сотні гектарів орних земель та природних угідь, що їх нищить незаконна «дорога смерті», прокуратурі байдужісінькі. Звідкіля ж тоді така занадто прискіплива увага до фермерських і пайових земель, що її і бачать у живі очі фермери чи не зі всіх країв Придніпров'я, і читають про той несамовитий прокурорський «рентген» чи не в кожному номері нашого тижневика? Адже в разі «віджиму» хліборобської ріллі, урожаю в прокуратурі завжди є конкретні працівники, які пишуть, не ремствують, грубезні за обсягом судові позови та апеляції, старанно відвідують кожне судове засідання... Все це робиться, за їхніми словами, «для захисту інтересів держави». А захищати інтереси держави насправді – зберегти її унікальні, яких більше ніде в світі немає, землі від незаконної «дороги смерті» - нікому… Оце така «реформа» прокуратури від двох кумів.

Районну владу ставлять перед фактом

Між тим велетенське змієвидне тіло нової дороги вже підім'яло під себе прекрасну низку озер навколо Лобойківки і Петриківки, і впритул наблизилося до Іванівки. А проектанти «ідуть» іще далі. Наприкінці грудня минулого року тодішній голова Царичанської РДА Сергій Турський повідомив наступне:

- До райдержадміністрації звернулася Служба автомобільних доріг у Дніпропетровській області щодо виготовлення містобудівних умов та обмежень забудови земельної ділянки для будівництва автомобільної дороги Н – 31 в межах Царичанського району від межі Петриківського району до каналу Дніпро – Донбас. Будь-яка інформація щодо будівництва ділянки вищевказаної дороги біля Могилева і Китайгорода у РДА відсутня.

Такі сучасні, безжальні до місцевих жителів і природи майбутнього Національного природного парку «Орільський» реалії - проектанти «Дніпродіпродору» вже заходилися «освоювати» незаймані терени Царичанського району, а в районній державній адміністрації ніхто й гадки не має, що робитиметься із унікальними заповідними землями краю далі, за каналом Дніпро – Донбас, де саме їх намітять до згуби… Нічого достеменно не відають про намір будівництва траси національного значення і в Царичанській райраді. Певно ж, Царичанська райдержадміністрація перед дачею згоди Службі автодоріг на прокладення траси має поцікавитися, згідно із новим законом «Про оцінку впливу на довкілля», а чи дає цю згоду громадськість сіл, чиї землі знищить нова дорога! Чи, за прикладом прокуратури, в неї теж «здійснення повноважень захисту» суспільних інтересів не передбачені? До всього з лютого, як щойно запевнив Володимир Гройсман, діє урядове рішення – на будь-який розподіл землі поза межами ОТГ має дати згоду об'єднана громада. У Царичанському районі об'їзну намітили по землях трьох об'єднаних громад – Могилівської, Китайгородської, Царичанської плюс необ'єднаної Цибульківської, до того ж переважна більшість земель належатимуть до Національного ПП «Орільський»! Отакий парадокс сучасності…

«Рухаємося до знаку «Стоп!» на об'їзній!»

Надзвичайна ситуація із незаконним будівництвом «дороги смерті» особливо непокоїть і екологів Січеславщини. Голова Громадської екологічної ради, депутат Дніпропетровської облради Олексій Ангурець щойно надіслав «Фермеру Придніпров'я» лист в. о. начальника Служби автодоріг в Дніпропетровській області Геннадія Немоги:

«Реалізація державного інвестиційного проекту «Покращення автодороги Н – 31 Дніпро – Царичанка – Кобеляки – Решетилівка розпочалася з 2017 року, для чого ЗУ «Про Державний бюджет України на 2017 р.» передбачено 350 мільйонів гривень для Полтавської та Дніпропетровської областей. У межах виділених 150 мільйонів Службою автодоріг в Д. о. в 2017-му виконано робіт на 96, 1 млн. грн., в т. ч. виготовлення проектно-кошторисної документації та проведення її експертизи – 7, 44 мільйона, будівельні роботи – 88, 6 млн. гривень. Роботи з будівництва автодороги виконувалися на двох ділянках загальною протяжністю 3, 84 км, на яких влаштоване земельне полотно, штучні споруди (водопропускні труби, біопереход), перевлаштовані лінії електропередач, каналізаційний колектор. Також частково влаштовані шари дорожнього одягу. Держбюджетом 2018 року для подальшої реалізації інвестиційного проекту передбачені кошти в сумі два мільярди гривень, з яких 650, 8 мільйона для Дніпропетровської області. Службою автодоріг заплановано: виготовлення проектно-кошторисної документації наступних ділянок та проведення її експертизи, виконання будівельних робіт на чотирьох ділянках з введенням в експлуатацію перших трьох загальною протяжністю 11, 4 км та відкриттям руху для легкового автотранспорту на автомобільну дорогу Іванівка – Радсело до автодороги Т – 04 – 12».

З листа видно, що для незаконної об'їзної уряд Володимира Гройсмана на цей рік виділить в чотири з гаком рази більше коштів. Хоча Служба автодоріг навіть не збирається виконувати згаданий закон України «Про оцінку впливу на довкілля»! А він детально розписує, як саме будь-який проект з самого початку повинен отримувати згоду громадськості. У даному випадку – згоду жителів сіл, у яких «дорога смерті» навіки забере природні угіддя і орні землі, чисте повітря. Чому ж шляховим будівничим закон не писаний? Хто його «напише» для них? Між тим 21 січня віце-прем'єр з питань європейської та євроатлантичної інтеграції Іванна Климпуш-Цициадзе заявила:

- У планах уряду на 2018 рік – затвердити «Дорожню карту щодо виконання Угоди про Асоціацію з ЄС». У сфері екології – прискорити прийняття законопроекту про стратегічну екологічну оцінку, запобігання забрудненню підземних і поверхневих вод, проведення моніторингу і оцінки забруднення повітря.

Тобто діючий уряд прагне начебто рухатися в європейському напрямку. Але ж однією рукою він пише хороші «євродорожні карти» тощо, а іншою щедро фінансує незаконну «дорогу смерті» в Дніпропетровщині, яка масово отруює підземні води шлаком з радіоактивним фоном з домен Кам'янського! Вкрай тривожного листа про це фермера Павла Доценка газета надрукувала місяць тому. Варто згадати і Шульгівку, де екологічна бомба у вигляді звірівницької ферми вже діє на підземні води краю. Враження таке, що ні депутати, які проголосували за Держбюджет, ні діючий уряд не тямлять, що одночасно роблять дві взаємовиключних справи. Бо в Європі такого ніде немає – гучно волаючи про добрі екологічні законопроекти, водночас сотнями гектарів впень вигублювати ту живу природу не будь-де - в самісінькому серці Національного природного парку «Орільський»! Ось такий «верховний» дуалізм пострадянського штибу…

Доки ж різновекторна правляча більшість у Верховній раді разом зі своїм урядом сидітимуть на Печерських пагорбах тихо, як миша під віником, і в нірвані самозахопленості мріятимуть про добрі європейські порядки на нашій землі, підгодовуючи народними грошима фактично «ліві» гігантські незаконні проекти? Чому досі катма погляду їхнього зрілого ока на жахливу за суттю своєю ситуацію – з усіх можливих варіантів об'їзної з Дніпра на Київ обраний… найгірший для живої природи, до того ж і найдорожчий, ще й найдовший за терміном введення в експлуатацію? Нащо, коли перша половина незайманої дикої природи під «дорогу смерті» вже «лягла», знищувати і другу? Ось думки з цього приводу відомого природолюба і історика Приорілля, одного з творців Програми створення НПП «Орільський» Анатолія Білоконя:

- Амплітуда людського життя десь до вісімдесят років, чиновницького – в кілька разів менша. Дивіться, а амплітуда живої природи Приорілля з її неповторним рослинним і тваринним світом налічує сотні тисяч років! Тобто природа працювала такий тривалий час, щоб стати такою, як є, практично унікальною, бо чимало видів рослин і тварин побіля Орелі є в переліку Червоної та Зеленої книг України! Вважаю, що чиновники, які запустили в неї бульдозерну «дорогу смерті», не до кінця тямили, злочин якого планетарного масштабу творять. Цікаво було б почути їхні аргументи – а що саме спонукало їх ухвалити таке недолуге, абсолютно несподіване для жителів Січеславської області рішення? А після цього повноважна комісія з розслідування обставин виникнення «дороги смерті», яка, сподіваюся, буде обов'язково створена в Дніпрі, має назвати цих «героїв» поіменно. З відповідною «оцінкою» їхнього «вкладу» правоохоронними органами. А для об'їзної на Київ потрібен новий маршрут, тут двох думок бути ніяк не може.

Справді, для зупинки «дороги смерті», з'ясування обставин та причин її виникнення, пошуку прийнятного з точки зору екології її варіанту має бути негайно створена обласна повноважна комісія з науковців та природоохоронців. Щойно голова Громадської екологічної ради, депутат облради Олексій Ангурець повідомив:

- Вже надіслав депутатські запити до голови облради Гліба Пригунова, голови ОДА Валентина Резніченка і Департаменту екології та природних ресурсів Дніпропетровської ОДА. Далі рухаємося крок за кроком до знаку «стоп» для цієї надзвичайно проблемної об'їзної дороги. І знаходимо та робимо найоптимальніший з екологічної точки зору її варіант.

Коли ж усі, хто поза межами правового поля досі тримають олівця «дороги смерті» в руках і нащупують ним її остаточний варіант, якого насправді немає, нарешті зрозуміють, що іще діючий найнедолугіший маршрут київської об'їзної з самого початку рухається на «червоне» світло? І що найкращим виходом із надзвичайної ситуації є негайна зупинка! Задля наступного вдумливого «розрулювання» цієї ситуації. Пора!

Григорій ДАВИДЕНКО.

! Природа не терпить неточностей і не прощає помилок

Ралф Емерсон, американський письменник

ГАЗЕТА АСОЦІАЦІЇ ФЕРМЕРІВ ТА ПРИВАТНИХ ЗЕМЛЕВЛАСНИКІВ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я

FATA MORGANA

Продовження. Початок - стор. 1

ТОВАРИСТВО НА ТРЬОХ

Відразу нагадаємо, що колгосп з гордою більшовицько-революційною назвою імені Крейсера «Аврора» був колись флагманом не лише в межах Нікопольського району – на всю область він славився. Навіть входив у десятку господарств, котрі не раз визнавалися найкращими і найуспішнішими на нашій Дніпропетровщині. Про нього й поготів сьогодні у селищі Придніпровському багато хто ахає й охає, з ностальгією згадуючи, «настільки нівроку безбідно у ньому люди жили». А що вже уміло хазяйнували та на славу трудилися, так це поза всякими сумнівами. Обробляло господарство 5 тисяч 700 гектарів ріллі. Окрім зернового та олійного рослинництва «Аврора», мала і потужну городницьку бригаду та диво-сад. Власну переробку також – дві олійниці, два млина, хлібопекарню, крупорушку і ковбасний цех.

Перелічувати й далі, чим володів знатний колгосп? Свиновідгодівельний комплекс мав, де на кінець 1999 року утримувалося 25 тисяч свиней. Великої рогатої худоби на тій же відгодівлі та в дійному гурті мав разом дві тисячі голів. І кормовиробничі потужності – як без них такому господарству? Тракторів, комбайнів і автомобілів тут загалом нараховувалося більше двохсот одиниць. За бухгалтерськими звітами, коротше, все того ж «переломного» 1999 року основні фонди КСП ім. Крейсера «Аврори» сягали 60 мільйонів 340 тисяч 373-ох ще радянських рублів. Це вважалося фантастичним багатством. Мало який інший колгосп в області міг тоді на цей рахунок конкурувати з нікопольською «Авророю». Що дає нам і тепер підстави повторити: за роки свого існування мінімум чотири-п'ять поколінь тутешніх селян своєю невтомною і нелегкою працею були причетні до накопичення таки величезного майнового «фонду», як назвали добро і майно усіх колгоспів в України, заходившись під кінець минулого століття розпайовувати їхні статки. Так от, а на момент цієї якраз реформи у КСП ім. Крейсера «Аврора» налічувалося 1 347 «бойових багнетів особового складу», якщо висловлюватися образно. Стільки тобто перебувало на обліку колгоспників, майже дві третини з яких залишалися в строю, а решта – пенсіонери. Але всі на рівних правах, оскільки і ті, хто виходив на заслужений відпочинок, згідно з колгоспним статутом не виключалися із членів колективних господарств. З тих, до речі, міркувань, що це і вони ж створювали потенціал та славу своїх колективів. Відтак і продовжували користуватися плодами праці своїх спадкоємців-дітей та онуків.

Але тут зараз ось що варто у першу чергу виокремити: не варто ж тепер дивуватися, що у цьому господарстві в розпал аграрно-земельної реформи знайшлося чимало бажаючих спробувати хазяйнувати чи приватно займатися тим або іншим аграрним бізнесом. Одноосібно, сімейно, на правах фермерів, засновуючи виробничі чи обслуговуючі кооперативи і т.д., і т.п. Якщо можна, то чому б і ні, коли здібних, досвідчених і підприємливих як серед спеціалістів та керівників середньої ланки, так і серед рядових в недалекому минулому колгоспників у колективах «Аврори» за роки її існування набралося чимало, а Указ Кучми чітко і ясно вимагав здійснювати реформу «на засадах приватної власності на землю і майно». Перечитайте, якщо забули: «Забезпечити всім членам КСП… право вільного виходу із земельними частками (паями) і майновими паями та створення на їх основі приватних і приватно-орендних, сімейних, селянських (фермерських) господарств, господарських товариств, сільськогосподарських кооперативів, інших суб'єктів господарювання…» - і далі за текстом.

Скористатися цим правом – точніше, цією можливістю і шансом почати власний приватний бізнес – чи не першою в «Аврорі» і заходилася агітувати та спокушати Тамара Шинкаренко, котра досі очолювала тут ковбасний цех КСП. Розрахунки, які зробила і якими ділилася Тамара Вікторівна з підлеглими в цеху своїми працівниками, свідчили, що «сум, які значилися у їхніх майнових сертифікатах порізно, але зібраних тепер до купи, вистачить, аби цех дістався їм всім у спільну власність». А вже далі, говорила Шинкаренко людям, буде все залежати від нас самих. Зможемо працювати самостійно та самотужки, але обов'язково дружно і відповідально, дисципліновано – не пропадемо. Ризик, мовляв, благородна справа. То Тамара Шинкаренко та її люди ніби як подали приклад і для інших в Придніпровську. Слідом знаходилися бажаючі отримати свою долю майна, аби створювати і фермерські господарства чи присадибні і одноосібні. Виникло і кілька «гуртів», які також націлилися на спеціалізований приватний бізнес. Їм також досить було «вийти з певним своїм майном», щоб розгортати те або інше власне виробництво. Процес, як казав свого часу ще Горбачов, пішов. Врешті-решт мало не дві сотні колишніх колгоспників КСП ім. Крейсера «Аврора» заходилися «городити» окремо свій сільгоспкооператив. Реформа явно набувала тут багатообіцяючого для сільського народу вигляду. На базі крейсера, як жартували місцеві дотепники, мала усі можливості ціла флотилія малих «суден» виникнути. Ще й підбадьорював себе народ, що а як назвемо останні, так вони і попливуть…

П'ятнадцять років тривала судова тяганина у цій справі.

Та не так сталося, як гадалося. Не так, як люди хотіли. Сьогодні мусимо з сумом сповістити, що ні в кого, хто волів отримати у свою власність своєї долі колективного колись майна, нічого насправді не вийшло. Не тільки Тамарі Шинкаренко та працівникам очолюваного нею ковбасного цеху – і Вікторії Юрченко, Емілії Продан, Марії Василевській, Вікторії Юрченко, Надії Величко, Насті Нестеренко та багатьом іншим не вдалося своєї надії та плани втілити у реальність. Чому?

Ясність вносить протокол №2 зборів уповноважених КСП ім. Крейсера «Аврора» від 19 лютого 2000 р. Зборів «доленосних», на яких і вирішувалися «тонкощі» реформування господарства. Шостим питанням порядку денного, коли у присутніх уже голови від почутого пухли, і пролунала вкрай несподівана інформація голови КСП Андрія Помазанського про те, що він разом зі своїми заступниками Іваном Шевчуком та Анатолієм Виноходовим засновує нову іншу, свою «Аврору» - товариство з обмеженою відповідальністю. Причому, в масштабах усього нинішнього КСП. Без права дробити-рвати його на шматки, отож і виходити кому-завгодно зась зі своїми наборами майна. Оскільки від теперішніх зборів утворюється і Єдиний майновий фонд, який рішенням трійки засновників товариства-замінника КСП весь гамузом і… передається надалі у розпорядження та використання нового ТОВ «Аврора». Хочеться комусь цього чи ні – Помазанському і його заступникам-співзасновникам байдуже. Все одно, що до лампочки. Приймайте, любіть і жалуйте! Бо обурення, скиглення чи ще щось наперекір вчинене не поможе!

КОМЕНТАР ЗАСЛУЖЕНОГО ЮРИСТА УКРАЇНИ МИКОЛИ БЕСАРАБА:

- Створення головою КСП Помазанським для себе і двох своїх замів ТОВ «Аврора» на зборах членів КСП нічого насправді не мало спільного з вказаним Указом Президента Кучми реформуванням останнього. Бо трансформація великого КСП з його 1 347 членами в товариство трьох чи на трьох – не що інше, як афера грабіжників, умисне вчинена для того, щоб не допустити розпаювання майна між колишніми колгоспниками і використовувати його надалі винятково в інтересах трьох засновників ТОВ «Аврора».

Утворення ж якогось Єдиного майнового фонду – це самодіяльність, яка не була передбачена Указом Леоніда Кучми. Як і підступна вигадка з утворенням ніби ради співвласників усього «неділимого» майна. Адже тут і неіснуючі співвласники, оскільки за законом ними можуть бути тільки люди, у власність яких майно таки передали. А якщо його не давали, і не даючи, уже й відібрали, то те ж законодавство не дозволяє об'єднуватися чим-завгодно, коли на руках лише нематеріалізовані папірці-сертифікати. Треба було уважно Помазанському і його куцій компанії читати закони, а не коїти свавільне самочинство. Бо те, що, мяко кажучи, вчудив – чистої води замах на привласнення, вважайте, що і на викрадення майнового комплексу КСП, а в минулому колгоспу ім. Крейсера «Аврора». Навіть і не замах, а незаконне ним заволодіння. При цьому було проігноровано також як заборонену нашим законодавством можливість перетворювати одну – колективну, якою було КСП, підприємницьку структуру на суто приватну, якою забажало бути ТОВ «Аврора» Помазанького і двох його замів, так і різницю у формах власності, котрі одну на другу простими помахами рук, в тому числі і піднятими «за», міняти жодна юридична норма не дозволяла і не дозволяє досі. Спершу КСП треба було розпустити, В НАТУРІ роздавши людям земельні і майнові паї, а вже потім хто, як хотів, так і мав право діяти далі. Інша річ, що у трьох засновників свого приватного ТОВ «Аврора» явно не було гарантій, що люди дружно підуть під їхнє панування. Навпаки, Помазанський і його поплічники свідомо уникали того, що колишні колгоспники, одержавши, як-то кажуть, на руки майно, ні в яку не повернуться з ним у їхню власну хитру пастку-ТОВ «Аврора»

Але як нахабно Андрієм Помазанським було піднесено своєму ж народу «сюрприз»! Сповістив, що у нього і його замів з'явилося ледве не благородне бажання заснувати власне товариство, котре й треба затвердити, аби набуло воно юридичної сили. І домігся, що люди… дали згоду. Проголосували. Тільки при чім тут згода народу, якщо йдеться про їхню суто особисту справу. Хочете ТОВ – робіть його. Однак народ не чіпайте, і не тягніть його у своє ярмо за вуха. Закон дозволяв як Помазанському, так разом з ним і Шевчуку та Виноходову створювати власне ТОВ. Одначе винятково тільки з тим майном, яке особисто їм трьом і перепало. Все інше і чинне законодавство, і Указ Президента Кучми вимагали розпаювати і передати людям. А вже потім їх або запрошувати у спільники, або брати і земельні, і майнові паї селян в оренду. Останнє можна було й викупляти. Бо створювати якийсь єдиний майновий фонд, зараховуючи до нього майно усіх інших членів колишнього КСП, не питаючись, підходить їм такий варіант чи ні – це не просто обкрутили народ навкіл пальця. Це пошили народ у дурні. Не кажучи уже про те, що «винахід» з утворенням згуртованого ніби товариства співвласників майна мало того що незаконний – ніщо інше, як зашморг на шию вчорашнім колгоспникам. Сільце, у яке ловили приречених ними селян. Про це ми наполегливо стверджуємо читачам, оскільки у подібні сіті заманювали повсюдно сільських людей, що й засвідчило тепер рішення обласного Адміністративного суду на Дніпропетровщині. Як цей суд тепер ще і погодився, що терміну давності для аналогічних шахрайських і грабіжницьких оборудок немає і не повинно бути.

Навпаки, зло, вчинене проти великого трудового колективу-громади, неодмінно має бути покаране. Рано чи пізно, але покаране. Що з корисливою метою забивав Андрій Помазанський людям баки, він і не приховував. Адже звівся тоді, 19 лютого 2000 року, і заявив народу, як відрізав, що «ми, ТОВ «Аврора», візьмемо ваші як земельні, так і майнові паї, і далі будемо по-новому вже самі хазяйнувати – це вам зрозуміло?!»

Так і сказав, що вони, засновники товариства на трьох чи для трьох оптом все беруть і майно – трактори та комбайни, сільгоспінвентар, виробничі цехи і приміщення та обладнання в них, підсобні потужності і так далі, які належали КСП ім. Крейсера «Аврора». А ви, люди, мовляв, на це добро не роззявляйте ротів своїх. Не уточнив лише, що саме вони, засновники приватної «Аврори», і заживуть нівроку, а у народу таку можливість відбирають.

КОМЕНТАР ЗАСЛУЖЕНОГО ЮРИСТА УКРАЇНИ МИКОЛИ БЕСАРАБА

-Фінал злодійства дійсно сумний. Трійця «реформаторів» у корисливих інтересах, втративши будь-які моральні застереження, так скористалися надбаним майном колгоспників, що слідом не забарилися й передати його у власність зовсім третій особі, котра ніякого відношення до колишнього КСП не мала, не могла і не повинна була мати. Оскільки її як посередника-суміжника придумали, аби з кінцями сховати забране у людей майно. Дійсно кінці кинули у «фірму», яку і серед дня з вогнем не знайдеш – зареєстрована хоч і не в офшорній зоні, але і «не в нашому районі та і не в нашій області». Шукай вітра в полі! І все це було вчинено за участю та при «підтримці» керівників районних державних органів влади, їх служб і установ, судів та правоохоронних органів, а також органів місцевого самоврядування. Усі тут доклали свої руки, явно отримуючи за свої старання належні «преміальні». Діяння усіх цих співучасників злочину підпадають під статті Кримінального кодексу України, які передбачають покарання за зловживання службовим становищем, підробку і фальсифікацію документів та розкрадання чужого громадського майна в особливо великих розмірах.

«АВРОРА» СТРІЛЯЛА ПО СВОЇХ

Сьогодні аврорівську епопею можна сприймати за ту краплю води, у якій закарбувалася історія обдирання до нитки всього українського селянства під час так званої кучмівської аграрно-земельної реформи. Це з одного боку. А з другого - тепер, коли судом визнано її злочинно-грабіжницьке спрямування, сільський народ справді отримав прецедент-приклад, що ще й зараз не пізно боротися за відновлення своїх інтересів та порушених прав. Завдяки тому, що знайшлися люди, які не захотіли миритися зі своїми кривдами та кривдниками і натомість повстали та домагалися справедливості, ми і маємо наразі судову ухвалу, котра своєю «сенсаційністю» справила вибухове враження і викликала там і тут у людей надії, що і їм вдасться здобути аналогічні перемоги. Хоч довго, дуже довго у Нікопольському районі невеличка купка селян не складала зброї. Адже уже й більше, ніж 15 років тому, у 2002-му, за їх зверненнями і скаргами проти колишніх керівників КСП було порушено гучну кримінальну справу за №70059066 – ото аж з тих пір і не припинялася дивна, підступна і явно лукава тяганина.

Бо які тільки приводи не вигадувалися, аби слідство якщо і не звести геть нанівець, то бодай заплутати та знецінити, виперти на манівці. У первинних матеріалах йшлося, приміром, про розкрадання громадського майна (як його називали за колгоспного ладу) в особливо великих розмірах. За яке й кара відповідна передбачалася з позбавленням волі і конфіскацією накраденого за ч.5 ст. 191 КК України. Одначе мастаки в прокурорських погонах, як ті факіри, зуміли перекваліфікувати злодійство на елементарні ніби зловживання за ознаками ч.3 ст. 365-ї – лише перевищення службових повноважень. Але ж дозволити собі лишку при виконанні службових обов'язків і навмисне, свідомо заволодіти людським добром – це, погодьтеся, різні речі. Дуже різні. Тим часом на подальшому етапі прокурорські слідчі-нишпорки – не думаємо, що винятково за гарнів й «невинні» очі «реформаторів» КСП – й зовсім звели усе до «дрібного непорозуміння». Після чого селянам з усіх, від Києва, Дніпра до Нікополя, інстанцій невтомно надсилали відписки, наче «при реорганізації КСП ім. Крейсера «Аврора» загалом і розпаювання його майна зокрема ніяких порушень чинного законодавства не встановлено». А через якийсь час ще й відмовлялися реагувати на запити наполегливих людей, пояснюючи це тим, що «повторні скарги не розглядаються». Якого біса, коротше, ви до нас як ті реп'яхи пристали?

Зате зараз, коли перечитуєш матеріали суто судових розслідувань, які хоч і пізно, та дозволили нарешті винести справедливе рішення на користь людей, бачиш, мов на долоні, яким підлим чином у селян відбирали майно, котре належало винятково їм і нікому більше. І що не тільки Помазанський зі своїми двома заступниками та кількома підлабузниками залишив селян села з облизнями – вся СИСТЕМА допомагала їм і працювала на знедолення людей. Оскільки від цього теж мали свій зиск і служиві в погонах та клерки і керманичі у кабінетах влади, закриваючи на все свої безсоромні очі або позичаючи їх у Сірка, а то й благословляючи шахрайські «ходи». Скажімо, уже у квітні 2000 р. троє засновників нової «Аврори» збираються на засідання і оголошують себе – ким би ви думали? – правонаступниками колишнього уже ніби КСП «Аврора», а відтак і його… майна. Абсурд? Чи щось нове у юридичній практиці? Оскільки майно, котре попередньо розпайоване з видачею уже пайовикам сертифікатів на право отримувати свої частки, ну ні за якими правничими нормами не може потрапити раптом у розряд того, на яке з'являється троє претендентів у статусі його правонаступників. Це все одно, що на городі бузина, а в Києві - дядько. Але засновникам приватної «Аврори» уже море по коліна. Складають негайно і передавальний акт: Помазанський -голова правління КСП «Аврора» передає Помазанському-гендиректору ТОВ «Аврора» усе «згідно з інвентаризаційним описом» майно. Отож з токами і коморами, гаражами, технікою, майстернями, тваринницькими комплексами, кормоцехами, переробними потужностями - і аж до останнього гвинтика. От і всі діла. «Справу» зроблено. Можна умивати руки!

Але й це ще не кінець зухвалості. З'являється повідомлення управління економіки Нікопольського району «Про скасування державної реєстрації суб'єкта підприємницької діяльності КСП ім. Крейсера «Аврора». Тобто все, КСП, у яке переродився колишній колгосп, уже нема – воно кануло у Лету. Було і загуло! Питай тепер у нього, куди діло людське майно та на яких підставах передало його «святій трійці»? Коротше, ліквідувавши КСП, засновники майже одноіменного ТОВ не просто надіялися раз і назавжди поховати свою підлість – вони спалювали мости за собою, щоб нікому іншому назад вороття не було. Але чи вгадаєте, на яких підставах районне управління економіки викреслило з обліку КСП, наче його тут ніколи і не було? Так повідомлення не замовчує, сповіщає, що підстава – «заява власника… Помазанського». Ну то це вершина уже безмірного шахрайства, яка нічого не має спільного зі здоровим глуздом, правовими засадами і сумлінням та совістю. Оскільки виходить, що Андрій Помазанський у минулому був не головою, а… власником КСП ім. Крейсера «Аврора». Який тепер і отримав право одноосібно вирішувати його долю, а не скликати збори колгоспників, аби вони приймали рішення – уявляєте, на яку «дрібничку» не звернули увагу в управлінні економіки району?

А що відбувалося й далі, було схоже на шалену карусель і лихоманку та гарячку разом узяті. Їх щосили розкручували з неприхованою метою замести сліди та оптом і в роздріб розпродати і перепродати украдене у селян майно. Адже настав момент, і ТОВ «Аврора» трійку своїх засновників ніби як обернула в… найманих менеджерів. Позаяк товариство несподівано з геть незрозумілих причин опинилося у власності якогось бізнесмена аж з Прибалтики. Ясна річ, разом з майном, котре загарбали таки ті ж засновники. Хоч коли на тому етапі бунтарі-позивачі до суду на Помазанського і іже з ним зажадали пояснень на цей рахунок, ТОВ миттю повернулося назад під «патронат» Андрія Івановича з двома його заступниками. Правда, знову під іншою, новою назвою – фірма уже «Агро-Аврора». Як цей «фінт» розуміти? – запитали шукачі справедливості слідчих прокуратури, воліючи від них ясності і обєктивності. І ті не забарилися порадувати, що це тепер і ніяка не самостійна фірма, а дочірнє підприємство… агрофірми «Олімпекс-Агро». Пішовши слідами відомого на Дніпропетровщині «Олімпекса», потерпілі від свавілля «реформаторів» Помазанського раптом заблукали між трьома соснами, як ото кажуть. Оскільки спершу дізналися, що дочірня «Агро-Аврора» також наказала довго жити. Бо на її місці виникло таки самостійне знову ТОВ, але під назвою… ТОВ «СНП-Україна». Тільки і це ТОВ теж не варто оголошувати у розшук. Пізно! Ганялися за своїм майном селяни, а наздогнати ніяк не могли. Не встигали щоразу туди, куди воно передавалося з рук в руки наче. От і насамкінець з запізненням дізналися, що їхнє майно – майно-добро колишнього, нагадаємо, КСП ім. Крейсера «Аврора» - дісталося третьому уже чи й четвертому ТОВ – ТОВ «Агро-Еліта». Де воно взялося, звідки вилупилося, а головне - коли і на яких підставах – це й до останнього намагалися зробити великою таємницею, розгадати яку наче нікому уже не вдасться. Так тривало доти, поки селяни, як вам уже відомо, змогли переконати судочинців спершу районного, а потім і Дніпропетровського окружного Адміністративного суду та Дніпропетровського Апеляційного адміністративного, що насправді КСП ім. Крейсера «Аврора» законним шляхом не ліквідоване. А це значить, що його колишні члени-колгоспники, які ще живі, не померли і дочекалися свого, мають повне право скликати загальні збори і все починати спочатку – ділити-розпайовувати майно. Зажадавши від виконавчої служби, органів влади як району, так і області, а також від правоохоронних органів вернути селянам усе їхнє колишнє майно, не кажучи про засновників липового ТОВ «Аврора» – усе до крихти на суму 60 мільйонів 340 тисяч 373 ще радянських рублів. Отож з «поправкою»-відшкодуванням та компенсаціями, враховуючи знецінення та девальвації, котрі давні рублі не раз зазнавали від тих пір, якщо виникне мова про повернення грошима-готівкою.

ЯКА Ж У ЦІЄЇ «БАЙКИ» МОРАЛЬ?

Хіба не видно, що підступна і підла «мораль». Обіцяла аграрна реформа селянам можливість самостійно працювати на своїй землі повноправними і спроможними, ефективними її господарями, та виявилася ця обіцянка, як нині б сказали, фейковою – облудною і примарною. Виявилася гарним міражем, який одначе розвіявся, як туман. Синицею в небі, схопити, спіймати яку зась. Жар-птицею, котрою спокусили й поманили, а до рук не дали. Вислизнула вона крізь пальці – і поминай, як величали. Інша річ, не думали й не гадали, не сподівалися, що знайдеться гурт обдурених селян, котрі не забажали вибачати завдану їм кривду. Не безпідставно вважаючи, що шахраї вкрали у них не лише майно як таке, а й усі перспективи та можливості безбідно й нівроку жити на своїй землі. Украли заможну й успішну долю, на яку люди мали повне право. І яку земельно-аграрна реформа навіть гарантувала. Якби не запопадливі ділки, які не лиш у Нікопольського району, а практично всюди перехопили ініціативу у свої липкі руки, масово залишивши народ при бубнових інтересах.

Та і у випадку з КСП ім. Крейсера «Аврора» аж після третього поновлення кримінальної справи, тобто після того, як тричі її закривали, через силу вдалося розставити крапки над «і». Завдяки тому, що суди хотіли чи ні, але мусили повертатися до скандалу «у зв'язку з нововиявленими обставинами».

КОМЕНТАР ЗАСЛУЖЕНОГО ЮРИСТА УКРАЇНИ МИКОЛИ БЕСАРАБА

- З'явилася надія, що потерпілі від «реформаторів» у колишньому КСП ім. Крейсера « Аврора» візьмуть гору. Себто їхня візьме. Бо нововиявлені обставини й поготів вразили «хворою фантазією» і явною абсурдністю. Третій раз кримінальну справу закривали чому? Та тому, що відкопали, наче усе майно, яке належало членам КСП, ТОВ «Аврора» не у людей то відібрала, а висудила собі у… Придніпровської сільської ради. Оскільки люди, точніше оте товариство співвласників майна, яке утнули Помазанський і його зами, жодного разу так і не збираючись, за невідомим народу рішенням передало було майно… у ВЛАСНІСТЬ сільської ради. З якої речі та на підставі яких законодавчих норм це залишилося, невідомо. Кажуть, навіть за дорученням пайовиків. Чи за їх дружної і одноголосної згоди. Втім, ніяких слідів на цей рахунок так і не було знайдено. Одначе сільрада ніби ні в яку не хотіла майно віддавати компанії Помазанського, от їй і довелося апелювати до суду. Голова «упертої» сільської ради, правда, на судове засідання не з'явився, то через це суд, може, і задовільнив «забаганку» засновників ТОВ «Аврора». Тепер же міськрайонний суд у Нікополі мов схаменувся чи засоромився, почервонівши по самісінькі вуха. Збагнув, що спіймався, м'яко кажучи, на «шкоді» - утнув таки дурницю, прийнявши сільську раду за власника колишнього колгоспного добра. Отож місцевому суду у квітні уже аж 2015 року нічого іншого дійсно не залишалося, як визнати не дійсними зміни й доповнення до статуту ТОВ «Аврора», якими засновники ТОВ несподівано й безпідставно оголосили себе правонаступниками колишнього КСП-колгоспу. Оскільки ніякий чинний на той момент закон такого права їм не надавав. А це вже й була перемога. Цим самим було витягнуто основний чи «наріжний» камінь з підвалин тієї «піраміди», котру вибудували «реформатори», аби «прийняти усі майнові права та обов'язки на себе в тих обсягах, в яких вони дісталися ТОВ «Аврора» внаслідок реорганізації КСП ім. Крейсера «Аврора» - і «піраміда» ця почала завалюватися. Поки й не завалилася. Знову не відразу, бо були потуги ще раз вдатися до паузи-затягування з метою невідступних правдошукачів «взяти змором, аби вони нарешті вгомонилися, так нічого не домігшись і втративши терпіння не вилазити з судів».

Не вийшло. Люди за п'ятнадцять літ так загартувалися, що не дійти до жаданого фіналу уже не могли. Взяли за лозунг для себе слова Великого Тараса Шевченка «Борітеся – поборете!» Адже що значить рішення, котре ухвалив Адміністративний і погодився з ним Апеляційний адміністративний суд? А те, що все інспіроване засновниками товариства є нічим іншим, ЯК ВИКРАДЕННЯМ ГРОМАДСЬКОГО МАЙНА У ВЕЛИКИХ РОЗМІРАХ, ЯКЕ ПІДПАДАЄ ПІД ОЗНАКИ ЗЛОЧИНУ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО Ч.5 СТ.191 ККУ – ВІД 7 ДО 12 РОКІВ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ З КОНФІСКАЦІЄЮ.

Але що зло має бути покараним – це лише півділа. Чи не головне, що має статися тепер – відновлення діючим КСП ім. Крейсера «Аврора» у тому стані і при тих статках, у якому і яких колективне сільгосппідприємство перебувало у кінці 1999-на початку 2000 років. Щоб скликати колишніх членів цього КСП і усе починати спочатку – розпайовувати як землю, так і майно. Тільки поки що не факт, що судове рішення тут збираються виконувати у повному обсязі. Таке враження складається, ніби район перебуває у шоці та трансі чи й з переляку закляк і не знає, як йому бути та що робити. Нечувана новина, котру, мовляв, і осмислити досі важко. Невже на Нікопольщину вертається здичавіла аграрна реформа, яку, здавалося, селяни уже давно пережили, хоч досі видихають її наслідки-жахіття? А якщо і в інших селах та колишніх КСП, де теж людей шили в дурні, народ також забажає аналогічної «розв'язки» тих вузлів та зашморгів, котрі туго позатягували точнісінько такі ж грабіжники-«реформатори»? Ми від себе докинемо: а якщо і в усіх інших районах та й областях теж сільський народ таким же чином схаменеться і зажадає «повторення пройденого»? Для влади тоді неминуча перевірка рівня уже і її моралі – наскільки вона така, як сповідає після Революції гідності. Оскільки у цьому випадку нічого іншого не лишається владі, як відшкодовувати селянам украдене в них. Передусім змушувати тих, хто крав за принципом «усе навкруги було колгоспним, а стало моїм», вертати поцуплене народу.

Як кажуть сьогодні у Нікополі, бо якщо нічого подібного не станеться, то «і ця влада ще не наша, не людська». Тому «Фермер Придніпров'я» обіцяє своїм читачам пильно стежити за перебігом подій, котрі відбуватимуться далі з колишнім і в колишньому КСП ім. революційного Крейсера «Аврора», постріл якого ніби ж розбудив колись усю Росію. Чи розбудить тепер сільський люд окремо взятої України?

Микола ЯСЕНЬ.

І ПРИ ЦІЙ НАГОДІ САТИРИЧНИМИ РЯДКАМИ:

КОЛИ КОЛГОСПИ РОЗВАЛИЛИ –
СЕЛЯН ПАЯМИ ЗАДУРИЛИ.
ВОНИ В ОРЕНДУ ЇХ ЗДАЛИ,
АДЖЕ САМІ НІ З ЧИМ БУЛИ.
КРІМ ПАРИ РУК І ПАРИ НІГ –
ЗАБУР'ЯНІВ БИ В НИХ ОБЛІГ.
А ТАК ДАДУТЬ ЧЕРПАК ПАШНІ –
ХОЧ КУРЯМ БУДЕ ЧИ СВИНІ.

\- - -

ТЕПЕР СТОЛИЧНІ ШАХРАЇ
СОБІ ВИМАНЮЮТЬ ПАЇ.
У НИХ ІЗ ВЛАДОЮ ЛАДИ:
ЯК ЩОСЬ БЕРУТЬ, ТО НАЗАВЖДИ.

! У боротьбі виростає сила *Симон Петлюра*

ГАЗЕТА АСОЦІАЦІЇ ФЕРМЕРІВ ТА ПРИВАТНИХ ЗЕМЛЕВЛАСНИКІВ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я

Наші консультації

Один з перших фермерів Апостолівського району Анатолій Васильович Петелько запитує, як об`єднати два фермерські господарства в одне.

Об'єднання, або РЕОРГАНІЗАЦІЯ

ТАКИЙ процес називається реорганізацією шляхом злиття або приєднання.

Одночасно слід зазначити, що реорганізація шляхом злиття означає припинення діяльності всіх підприємств, в які зливаються, а реорганізація шляхом приєднання - це припинення діяльності тільки підприємства, яке приєднується. Проте і в першому, і в другому випадку все майно, права та обов'язки реорганізованих підприємств передаються юридичній особі - правонаступнику.

Розглянемо деякі особливості реорганізації підприємств шляхом злиття та приєднання.

У чому відмінність приєднання від злиття?

Приєднання - процес «вливання» одного підприємства в інше. При цьому реорганізується і припиняє свою діяльність саме юридична особа, яка приєднується.

На схемі це виглядає наступним чином:

Підприємство А + підприємство В = Підприємство А.

На відміну від злиття приєднання не створює нової юридичної особи.

Отже, підприємство, що приєднує до себе інше підприємство, отримує майно та комплекс прав і обов'язків підприємства, що реорганізується, тобто стає правонаступником приєднаного (приєднаних) підприємства. При цьому таке підприємство зберігає свій код ЄДРПОУ та навіть може залишити свої початкові реєстраційні дані: найменування, юридична адреса, банківські та інші реквізити.

Злиття - це повне з'єднання майна, прав та обов'язків двох (кількох) підприємств в одну новостворену юридичну особу.

На схемі це виглядає таким чином:

Підприємство А + підприємство В = Підприємство С.

Процеси приєднання та злиття подібні, оскільки підприємствам, що «зливаються», так само як і тому підприємству, що приєднується, потрібно зареєструвати у державного реєстратора за місцем своєї державної реєстрації припинення юридичної особи на умовах, передбачених Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань» № 755 (у новій редакції).

Хто приймає рішення про реорганізацію?

Відповідно до ст. 106 Господарського кодексу України (надалі ГК) прийняти рішення про реорганізацію підприємств можуть:

- засновники;
- орган підприємства (наглядова рада, директор, голова, правління і т. д.), якщо в установчих документах чітко визначено право цього органу на прийняття рішення про реорганізацію.

Отже, першим кроком при оформленні злиття (приєднання) за власним рішенням буде складання на підприємстві протоколу зборів засновників або акта (рішення, наказу) іншого уповноваженого статутом органу юридичної особи.

У такому документі повинно чітко зазначатися вид реорганізації (приєднання, злиття), а також юридична особа - правонаступник реорганізованої юридичної особи.

Що відбувається з засновниками при злитті та приєднанні?

При злитті і приєднанні засновники реорганізованої юридичної особи входять до складу того підприємства, яке приєднало до себе, або нового підприємства (при злитті). При цьому при злитті засновники підприємств формують статутний капітал нового підприємства і розподіляють в ньому частки пропорційно своїх вкладів. При приєднанні засновники підприємства, що приєднується, входять до складу засновників підприємства, яке приєднало до себе, збільшуючи його статутний капітал і отримуючи частки пропорційно своїх вкладів.

ЯК ОФОРМЛЯЄТЬСЯ ПЕРЕДАЧА ПРАВ І ОБОВ'ЯЗКІВ ПРАВОНАСТУПНИКУ?

Комісія з припинення (комісія з реорганізації, ліквідаційна комісія)

Проведення злиття або приєднання на підприємствах, що реорганізуються, виконує комісія з припинення юридичної особи (п. 2 ст. 105 ЦК), склад якої призначається засновниками (оформляється протоколом зборів засновників) або органом юридичної особи, яка прийняла рішення про реорганізацію (оформляється наказом по підприємству).

Комісія з припинення юридичної особи може повністю керувати справами реорганізованої юридичної особи. В її обов'язки, крім інших, входить складання основного документа про правонаступництво (передача всіх прав і обов'язків) - передавального акту (ст. 107 ЦК)

Передавальний акт

Передавальний акт складається після закінчення двох місяців з дати публікації оголошення про реорганізацію в спеціальному друкованому засобі масової інформації. Публікація оголошення про прийняття рішення про реорганізацію (ліквідацію) здійснюється автоматично у спеціалізованому друкованому ЗМІ «Вісник державної реєстрації».

В акті комісією вказуються всі існуючі на момент реорганізації права та обов'язки, у тому числі дані про майно, кредиторів і боржників Передавальний акт повинен містити положення про правонаступництво всього, що мало реорганізоване підприємство.

У разі злиття всі майнові права та обов'язки (майно, вимоги, борги) переходять до новоствореної юридичної особи (п. 2 ст. 59 ГК).

У разі приєднання усі майнові права та обов'язки переходять до підприємства, що приєднує до себе реорганізовану юридичну особу (п. 3 ст. 59 ГК). Також в цьому акті мають бути вказані відомості про вимоги і борги, в т.ч. які оскаржуються реорганізованою юридичною особою.

Передавальний акт затверджується засновниками або органом, який прийняв рішення про реорганізацію. З боку правонаступника акт може бути завірений уповноваженими представниками:

- при злитті - особою, уповноваженою протоколом зборів засновників правонаступника;
- при приєднанні - особою, уповноваженим представником юридичної особи, що приєднується.

Нотаріальні копії передавального акту будуть необхідні для передачі державним реєстраторам за місцем припинення реорганізованих юридичних осіб та за місцем реєстрації правонаступника.

Передача майна

Майно статутного фонду підприємства, що реорганізується, передається до статутного фонду юридичної особи-правонаступника, про що окремо вказується в передавальному акті та у рішенні (протоколі зборів) про реорганізацію. Інше майно юридичної особи що реорганізується, передається на відповідні статті балансу правонаступника. Укладені юридичною особою, що реорганізується, договори продовжать свою дію для правонаступника, якщо реорганізована юридична особа виконає наступні умови документального оформлення:

- отримає згоду своїх кредиторів для переводу боргів на правонаступника;
- повідомить письмово своїх боржників про перехід дебіторської заборгованості до правонаступника;
- вкаже кредиторську і дебіторську заборгованості в передавальних актах.

Кредиторська заборгованість

Кредитори мають право висувати свої вимоги і претензії до реорганізованої юридичної особи протягом двох місяців з дня публікації оголошення про реорганізацію. У цей період кредитор підприємства, яке «зливається» з іншим підприємством, або кредитор, юридичної особи, що приєднується, вправі вимагати від боржника припинення або дострокового виконання умов укладених договорів. Переведення кредиторської заборгованості до юридичної особи-правонаступника можна здійснити тільки за згодою кредитора (ст. 520 ЦК), тому кожна вимога кредитора розглядається комісією окремо. Отримання згоди кредитора на переведення боргу оформляється додатковою угодою до діючого договору, яку підписують кредитор і боржник, що реорганізовується. Після цього кредиторська заборгованість переходить до правонаступника на підставі передавального акту.

Дебіторська заборгованість

Переведення дебіторської заборгованості на правонаступника може бути здійснений і без згоди боржника, якщо інше не передбачено в договорі з боржником (ст. 516 ЦК). Однак юридична особа, що реорганізується, повинна письмово повідомити своїх боржників про правонаступництво.

Трудові відносини

Працівники реорганізованих юридичних осіб переходять до правонаступника і не звільняються через реорганізацію (ч. 3 ст. 36 КЗпП). Для того, щоб трудові книжки в подальшому велися на підприємстві-правонаступника, в них робиться запис: «Підприємство А реорганізовано в підприємство В шляхом злиття (приєднання)», а також вказуються реквізити рішення про реорганізацію. Звільнення працівників при реорганізації може бути здійснено тільки при скороченні штату і чисельності працівників (п. 1 ст. 40 КЗпП). Таке звільнення провадиться за умови попередження працівників, що звільняються, за два місяці і виплати середньомісячного вихідної допомоги.

Роз'яснював юрист Євген ПАДАШУЛЯ.

Податкова інформує

Єдиний внесок: пільги зі сплати для фізичних осіб-підприємців і фермерських господарств

Головне управління ДФС у Дніпропетровській області доводить до відома платників, що Державна фіскальна служба України (далі – ДФС) листом від 19.01.2018 № 1644/7/99-99-13-02-01-17 «Про надання роз'яснення» (далі – лист №1644) у зв'язку з прийняттям Закону України від 03.10.2017 № 2148-VIII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення пенсій», яким внесено зміни, зокрема, до частини четвертої ст.4 Закону України від 08.07.2010 №2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (далі – Закон №2464) та які набули чинності з 01.01.2018, повідомила наступне.

Згідно із внесеними змінами з 01.01.2018 особи, зазначені, у пунктах 4 та 51 частини першої ст.4 Закону № 2464, звільнятимуться від сплати за себе єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – ЄСВ), якщо вони отримують пенсію за віком або є особами з інвалідністю, або досягли віку, встановленого ст.26 Закону України від 09.07.2003 №1058-IV «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (далі – Закон №1058), та отримують відповідно до закону пенсію або соціальну допомогу. Такі особи можуть бути платниками ЄСВ виключно за умови їх добровільної участі у системі загальнообов'язкового державного соціального страхування.

З метою уникнення неоднозначного тлумачення норм частини четвертої статті 4 Закону №2464 Пенсійний фонд України листом від 05.12.2017 №38450/03-13 надав перелік осіб, які звільнятимуться з 01.01.2018 від сплати ЄСВ.

Умови призначення пенсії за віком визначені ст.26 Закону №1058, а саме: досягнення особою віку за наявності страхового стажу, тривалість якого зазначено у частинах першій – п'ятій ст.26 Закону №1058.

Крім цього, законодавством передбачено призначення пенсій за віком раніше встановленого ст.26 Закону №1058 віку. Це пенсії за віком на пільгових умовах, дострокові пенсії за віком та пенсії за віком зі зниженням пенсійного віку.

Отже, звільнятимуться від сплати ЄСВ фізичні особи – підприємці, у тому числі ті, які обрали спрощену систему оподаткування, та члени фермерського господарства, які:

отримують пенсію за віком (у тому числі на пільгових умовах (передбачені частинами другою та третьою ст.114, п.2 розділу XV «Прикінцеві та перехідні положення» Закону №1058));

отримують дострокову пенсію (у тому числі на пільгових умовах (передбачені частиною п'ятою ст.115, п.72 розділу XV «Прикінцеві та перехідні положення» Закону №1058));

отримують пенсію зі зниженням пенсійного віку (у тому числі на пільгових умовах (передбачені ст.55 Закону України від 28.02.1991 №796-XII «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи»));

є особами з інвалідністю, незалежно від отримання пенсії або соціальної допомоги;

досягли віку, встановленого ст.26 Закону №1058, та отримують відповідно до закону пенсію або соціальну допомогу (незалежно від виду пенсії).

Зазначена пільга не поширюватиметься на осіб які:

отримують пенсію у зв'язку з втратою годувальника та не досягли віку, встановленого ст.26 Закону №1058;

отримують пенсію за вислугу років та не досягли віку, встановленого ст.26 Закону №1058.

Дія частини четвертої ст.4 Закону №2464 не поширюється на осіб, які провадять незалежну професійну діяльність.

Шановні читачі! Надсилайте свої запитання з правової тематики на поштову чи електронну адреси редакції. Наші юристи дадуть Вам кваліфіковані відповіді.

Зелене мило, або калійне, отримало свою назву через особливості старовинного рецепту. Бо при приготуванні використовувалася конопляна олія, що й надавало йому відповідного кольору. У результаті всіх дій зелене мило володіло не тільки оригінальним відтінком, але й унікальними властивостями.

Зелене мило

ВИКОРИСТАННЯ

Найчастіше зелене мило використовується для догляду за представниками флори - як кімнатними, так і тими, що вирощуються у відкритому грунті. Однак не тільки, оскільки це все ж мило, значить, не позбавлене його основних властивостей - усунення забруднень. Тому справляється і з функціями прального миючого засобу.

Цінується зелене мило за те, що не залишає жодних слідів після використання на поверхні фруктів і рослин. Крім цього, воно абсолютно безпечно для людини, тварин та екології навколишнього середовища в цілому.

КОНТАКТНИЙ ІНСЕКТИЦИД

Якщо мило додатково збагатити калієвими солями жирних кислот, воно перетвориться з миючого засобу в контактний інсектицид. Це речовина, яка здатна усунути із садової ділянки практично всіх відомих дрібних шкідників з м'яким покриттям тіла. До таких можна віднести: попелицю (найбільш ефективно); павутинного кліща; білокрилку; листовертку; каліфорнійських трипсів; клопа; слюнявку-пінницу; міль.

ЯК ДОСЯГТИ МАКСИМАЛЬНОГО ЕФЕКТУ?

Незважаючи на те, що зелене мило є досить ефективним засобом боротьби з різними шкідниками на ділянці, є певні моменти, недотримання яких може призвести до незадовільного результату. Зокрема, необхідний ефект досягається лише за умови попадання зеленого мила на тільце комахи. Той засіб від попелиці та інших шкідників, який було нанесено раніше і вже засох, нічим допомогти не зможе, оскільки повністю втратив свою силу.

Крім цього, для приготування розчину, яким згодом буде проводитися обробка рослин, потрібно брати лише м'яку воду.

ІНСТРУКЦІЯ

До складу мила входять: вода; калійні солі жирних кислот; натуральні жири; рослинні олії.

Перед кожним використанням рідкого мила його потрібно ретельно збовтати. Для запобігання розповсюдження шкідників зелене мило використовується наступним чином: 250-400 мл засобу розводять на відро води і обприскують рослини.

Якщо зелене мило використовується як додаткове до пестицидів, то на відро води береться 40-100 мл мила. Обробку рекомендується проводити в період активного росту. Максимальна кількість процедур – три, причому остання допускається не пізніше, ніж за п'ять днів до початку збору врожаю. Для усунення зимуючих личинок і яєць шкідників потрібна обробка ранньою весною. Для цього готується спеціальна емульсія: на 1 л окропу додається 40-50 г мила, далі розчин остуджується до температури близько 60 градусів (при цьому потрібно помішувати рідину), а потім додається в ємність 2 л гасу. У результаті повинна вийти суміш, що по консистенції нагадує густу сметану. Використовувати засіб потрібно протягом кількох днів, а далі утилізувати.

Корисно знати

ПОЄДНАННЯ З ІНШИМИ ПРЕПАРАТАМИ

Дуже часто зелене мило входить до складу комплексних засобів, дія яких спрямована на знищення шкідників. Зокрема, воно використовується разом з:

фунгіцидами для усунення захворювань плодових дерев (40-100 мл калійного мила на відро води);

тютюном проти комах, які живляться рослинним соком (1 кг тютюну, краще відходів, змішати з відром води, які необхідно нагріти до 70 градусів і залишити на добу; далі 2 л розчину змішати з відром води і 20-30 г калійного мила);

деревною золою (3 ст. л. д настояти у відрі теплої води мінімум 24 години, після чого додати 40 г калійного мила); мідним купоросом для боротьби з попелицею, щитівками і павутинним кліщем (200 г зеленого мила і 20 г гірчиці змішати з неповним відром води, після чого влити мідний купорос з розрахунку 20 г на 1 л води).

ПЕРЕВАГИ ЗЕЛЕНОГО МИЛА

Незважаючи на доступність засобу та його простоту, зелене мило володіє рядом безсумнівних переваг:

універсальність – підходить абсолютно для будь-якої рослини;

натуральність, оскільки при його виготовленні використовуються виняткова натуральні жири, рослинні олії, і ніякої синтетики;

використовується як профілактичний засіб з метою підвищення стійкості рослин до впливу агресивних факторів навколишнього середовища;

абсолютна екологічність продукту і безпека для здоров'я людини, так і для навколишнього середовища;

використовується всіма професійними квітникарями.

І, природно, не варто забувати про доступність цього засобу і його низьку вартості, що робить зелене мило практично ідеальним.

Сторінку підготував Іван ЗЕМЛЯНИЙ.

Дарунки зі знаком «табу»

Любите приймати подарунки? І це правильно! Адже зазвичай вони радують і роблять кожного з нас трішечки щасливим. А чи знаєте ви, що є речі, які треба приймати з обережністю або взагалі ввічливо відмовлятися від них? Принаймні, наші предки давно помітили, що деякі з подарунків ускладнюють життя, і тому з'явилися прикмети з цього приводу.

ГАМАНЕЦЬ не можна приймати в дар від тих, хто заздрить вам або у кого постійні проблеми з грошима. Річ у тому, що дарувальник може передати карму безгрошів'я, і в обдаровуваного почнеться смуга невдач. Приміром, позбавлять премії на роботі або знизять зарплату. А якщо ви приймаєте портмоне в дар від близької людини, обов'язково натякніть йому, що в гаманці мають бути гроші.

НОЖІ І НОЖИЦІ також краще не приймати в подарунок, оскільки вони можуть спровокувати сплеск негативної енергетики, і ви ризикуєте посваритися з дарувальником. Якщо вже від подарунка ніяк не можна відмовитися, заплатите за нього символічну суму. Буквально декілька монет допоможуть виправити ситуацію.

Отримати **ГОДИННИК** у подарунок - це прискорити хід життя, який здатний відібрати красу і молодість. Тому бажано в такій ситуації також «відкупитися», заплативши невелику суму грошей.

РУКАВИЧКИ здатні позбавити душевного спокою і тепла. Тому не приймайте такий подарунок. Ну, а якщо рукавички вже дуже хороші і немає сил відмовитися, «забудьте» їх в гостях, а потім «згадайте» і заберіть назад. Вважається, що після такого ритуалу подарунок стає безпечним.

РЕМІНЬ, отриманий в подарунок, може «скувати вас». А, простіше кажучи, припиниться рух по кар'єрних сходах або стосунки з коханим не дійдуть до весілля. Щоб подібного не сталося, можна розгорнути ремінь і залишити його у такому вигляді на 10 днів. Після цього подарунок можна носити без страху.

Дарувати і приймати в подарунок **ДЗЕРКАЛО** - не найкраща ідея. Незрозуміло, яку енергетику воно зберігає - позитивну або негативну. Тому або відмовтеся від подарунка, або протріть поверхню дзеркала ганчірочкою, змоченою в солоній воді.

ХРЕСТИК - річ настільки особиста, що в подарунок його не можна приймати ні від кого. Якщо ж таке сталося, освятіть його в церкві.

ПІДТРИМАТИ ТА ЗБЕРЕГТИ ЧОЛОВІЧЕ ЗДОРОВ'Я

***Для попередження розвитку чоловічих захворювань, а саме - простатиту та аденоми простати, потрібно вести здоровий та активний спосіб життя, уникати переохолоджень, позбутися від хронічних закрепів, впорядкувати статеве життя, провести лікування хронічних захворювань. А головне – періодично проходити обстеження у лікаря-уролога, щоб не пропустити початок захворювань передміхурової залоз**и.

НА СЬОГОДНІ для попередження виникнення та у комплексному лікуванні захворювань передміхурової залози застосовують фітотерапію (лікування рослинними препаратами).

Найбільш поширеними лікарськими рослинами є плоди пальми сереноа репенс, слива африканська, гарбузове насіння. Їх дія направлена на зменшення симптомів захворювань передміхурової залози, полегшення випорожнення сечового міхура, зменшення болі та печії при сечовипусканні. Також додатково призначають вітамін Е, який є антиоксидантом і має імуномоделюючу дію та цинк, дефіцит якого може призвести до розвитку простатиту та аденоми простати.

Застосування фітотерапії у профілактиці та лікуванні захворювань сечостатевої системи допоможе підтримати та зберегти нормальну функції простати та сечовивідних шляхів.

ПРОСТАТА ПЛЮС
рослинний комплекс для чоловічого здоров'я

- ***Зменшує запальні процеси та набряк передміхурової залози***
- ***Сприяє нормалізації сечовипускання***
- ***Знижує больовий синдром***
- ***Попереджає утворення рубцевої тканини в простаті***
- ***Підтримує сексуальне та репродуктивне здоров'я***
- ***Запобігає виникненню розладів сечовивідної системи***

ПРОФІЛАКТИКА ЗАВЖДИ ЕФЕКТИВНІША, НІЖ ЛІКУВАННЯ!

ЗАПИТУЙТЕ В АПТЕКАХ!

Більш детальніша інформація на сайті www.healthyway.com.ua. Офіційний представник компанії Healthyway Production, Inc (США) в Україні – ПП «Хелсівей», м. Київ, тел.: (044) 592-15-29 www.healthyway.com.ua

УВАГА! ДЛЯ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ГАЗЕТИ «ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я»

АКЦІЯ «ДЛЯ ЧОЛОВІКІВ»
Акція триває з 7 лютого по 7 березня 2018 р.
Тільки при замовленні за тел:
(044) 592–15–29, (044) 520–25–22, 067–710–08–37
або на сайті www.healthyway.com.ua

ПРОСТАТА ПЛЮС 100 капсул (520 грн.) – у ПОДАРУНОК ви отримуєте ПРОСТАТА ПЛЮС 30 капсул (196 грн.)

Вартість акційного комплексу ПРОСТАТА ПЛЮС (100 та 30 капсул) – 520 грн.

Оплата здійснюється при отриманні товару. Доставка товару тільки через автоперевізника НОВА ПОШТА. Оплата доставки товару та коштів за рахунок компанії «Хелсівей».

САМОЛІКУВАННЯ МОЖЕ БУТИ ШКІДЛИВИМ ДЛЯ ВАШОГО ЗДОРОВ'Я

℗

Обласна щотижнева газета
«ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я»
Свідоцтво про реєстрацію ДП 2161-899Р від 23.02.2017 р.
ЗАСНОВНИК ТА ВИДАВЕЦЬ
ТОВ «Редакція газети «Фермер Придніпров'я»
Голова редакційної ради
Анатолій ГАЙВОРОНСЬКИЙ
Головний редактор Лариса ШАРА

49000, м. Дніпро, вул. Воскресенська, 41, оф.109
786-02-21, 098-183-00-18, 050-850-72-74
e-mail:farmer.gazeta@gmail.com
www.farmer.dp.ua
www.facebook.com/farmer.dp.ua
Друк ТОВ «Видавничий дім «Кераміст»
69057, м. Запоріжжя, вул. Сєдова, 16
Обсяг 3 друк. арк. Друк офсетний.
Зам. № 1883906. Тираж 26780.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.
℗ Гонорар сплачується тільки за замовлені матеріали.
Під цим знаком опубліковано на комерційній основі.
Відповідальність за зміст реклами несуть рекламодавці.
Посилання при передруку на «Фермер Придніпров'я» обов'язкове.
Газета за посиланням використовує повідомлення інформаційних порталів.
Оформлення передплати та доставку газети здійснює Дніпропетровська філія ПАТ «Укрпошта».
Передплатний індекс 60092

Зернятко щастя

Історії realiti

Було далеко за десяту вечора, коли нічну дрімоту розігнав тривожний, настійливий дзвінок у двері.

- І кого б це лиха могла принести? - роздратовано подумала я й почвалала знехотя до входу.

- Ну ти тільки глянь, зроду не повіриш, поки на власні очі не побачиш, - замість вітання чи, принаймні, вибачення за пізній візит, заверещала Світлана, сусідка з квартири навпроти.

Роздумувати не було коли, бо вона вже тягла мене щосили до дверей своєї квартири, де не менш гучно за Світлану, гудів ввімкнений на всю потужність пилосос.

- Та що це ти надумала, хоч поясни, - спробувала прояснити ситуацію я, - невже ранку не дочекаєшся?

- А от і не дочекаюся! - категорично заявила Світлана, - бо он, бачиш, - і вона, відігнувши дермантиновий рубець на порозі, що огинав вхідні двері, показала пальцем на замети дрібних макових зернят.

...У житті Світлани та Сашка вже давно щось не ладилось. Хоча зовні ніщо не видавало біди, хіба що часті сварки, що долинали вечорами крізь двері, взаємні докори, а опісля - бурхливе Світланине ридання. Що творилося у вимучених душах тих двох, не знав ніхто, бо не знали того й вони самі. Сварилися, але не розлучалися, обсипали одне одного образами, але опісля вибачалися й, обійнявшись, засинали, мов молодята, пестячи й цілуючи одне одного.

Світлана і тепер викликала у свого Сашка захоплення. Він щиро милувався її поставою, стрункими ногами й пишним волоссям. Він любив її очі, навіть втомлені, червоні від сліз, згорав від бажання торкнутися вустами її напіввологого, чуттєвого рота, дарма, що ще вчора звідти виливався на нього потік брутальних, гидких образ. Він не міг обійтися без неї навіть такої, відчуженої, навіть через сімнадцять років подружнього життя.

...Вона відчувала відразу до самої себе - знервованої, навіть істеричної, чужої коханки, хоч все життя, знала, належатиме одному єдиному чоловікові. Тоді навіщо? Навіщо вона це робила? Заліковувала душу? Шукала для неї свято? І ловила себе на думці, що найбільше любила ночі, коли тулилася до свого Сашка і не думала про напівпорожній холодильник, про старі чобітки, що просили ремонту, про ті кляті гроші. А їх, мов хто пошетав, Сашко ніс додому все менше й менше. Натомість, приносив розірвану на рукаві куртку, брудні штани та відбиті підбори на черевиках - все частіше, не розбираючи у темряві дороги, добре напідпитку, він втрапляв у «приго-ду». І Світлана вже не знала, жила вона чи відбувала службу на цьому світі.

...До знахарки Варвари її повіз коханець, умовивши купити для старої буханець хліба та свічечки. Світлана кривила губи - мовляв, навіщо цей концерт. І до хати з образами святих ввійшла немов знічев'я, слухаючи примовляння Варвари скептично. Але коли та раптом заговорила про Вадима, з притиском наголошуючи, що то її, Світланин гріх і від нього треба відмовитись, вона здивованого скинула брови.

- А ще не бачити тобі щастя доти, поки не визбираєш макові зерня у себе під порогом. Всі, до єдиного! - застерегла на прощання баба Варка. - І не спалиш їх на перехресті доріг, а попіл не розвієш за вітром.

- Якась містика, розрахована на наївних дурепи, - аналізувала зустріч зі старою вже вдома Світлана, - врешті, нічого конкретного, окрім хіба що Вадима та того ... маку.

Згадка про нього з'явилася якось раптово й імпульсивно, і якась невидима сила потягла Світлану до дверей.

... Маку, насипаного рясно, було під порогом стільки, що, здавалося, то мініатюрні сірі жучки розплодилися під дверима.

- Ось, що сиділо у мені й у Сашкові, ось, що їло наше сімейне щастя, - плакала Світлана й щосили тягла їх шлангом пилососа.

На дворі вже починало сіріти, коли ми, визбиравши макові зерня, зсипали їх до консервної бляшанки й підпалили, а попіл, як учила баба Варка, пустили за вітром на перехресті доріг.

...Не знаю, чи стали Світлана й Сашко з тих пір ближчими. Чуже життя - суцільні сутінки. Але Вадима Світлана віднадила. І сама стала, як вона каже, іншою - терплячішою, лагіднішою, мудрішою, ніжнішою до свого Сашка. Ні, великих грошей він, як і раніше, додому не приносить. Та щастя, виявляється, зовсім не в них. Мініатюрне й тендітне, розміром з макове зерня, воно сховане в найпотаємніших куточках сердець двох. Варто лише, аби ті серця любили.

Олеся СВІТЛА.

ВІД РЕДАКЦІЇ. ***Продовжуємо цикл замальовок під новою рубрикою «Історії reality». Сама її назва засвідчує зміст – це розповідь про реальні, невигадані історії нашого життя–буття, часом дуже складного і непередбачуваного, зі своїми бідами і негараздами, але і прекрасного – з непідробною радістю й незабутнім щастям. Ви можете також долучатися до творчого процесу. Надсилайте нам свої цікаві історії та відгуки на наші публікації.***

Масляна сім днів гуляє

Масляна – стародавнє слов'янське свято, що символізує проводи зими і очікування весни. Гуляння народу триває тиждень і завершується Прощеною неділею. Про те, коли Масляна у 2018 році, які традиції і що не можна робити в це свято – читайте далі.

Коли Масляна цього року

Святкування Масляної безпосередньо прив'язане до Великодня. Для цього потрібно від його дати вирахувати 48 днів – це Великий піст, а потім ще тиждень – безпосередньо Масляна.

У цьому році Масляна починається 12 лютого і триватиме до 18 лютого включно.

Як святкувати

Увесь тиждень ділиться на два періоди: Вузька Масляна – понеділок, вівторок і середа і Широка Масляна – четвер, п'ятниця, субота та неділя. У перші три дні можна займатися господарськими роботами, а з четверга всі роботи припиняються. При цьому кожен день Масляної має свою назву і призначення. В давнину дотримувались усіх традицій, але сьогодні – більшість із них вже забулися.

Традиції

Понеділок, 12 лютого – перший день Масляної – «зустріч». У цей день роблять крижані гірки. У давнину вірили, що чим далі котяться сани і чим гучніший сміх над крижаною горою, тим кращим буде врожай.

Вівторок, 13 лютого – «загравання». У цей день прийнято заводити веселі ігри та пригощати за організовані веселощі млинцями.

Середа, 14 лютого – «ласунка». Всі господині цього дня готують різні смаколики у великих обсягах і прикрашають ними багатий стіл, але млинці, звісно, залишаються на першому місці.

Календарик

Четвер, 15 лютого – «розгуляй». З цього дня Масляна розгортається на всю широчінь – гуляють з ранку до вечора, водять хороводи, співають пісні.

П'ятниця, 16 лютого – «тещині вечори». Величезна кількість звичаїв у цей день спрямована на прискорення весіль та сприяння молоді у знаходженні собі відповідної пари. Зяті з вечора особисто запрошують в гості своїх тещ – пригощають їх млинцями.

Субота, 17 лютого – «посиденьки зовиці». У цей день молода невістка запрошує своїх рідних до себе.

Неділя, 18 лютого – «Прощена неділя». Цього дня прийнято просити прощення у всіх близьких та скривджених за заподіяне зло, за якісь свої проступки. Це дуже світлий день перед початком Великого посту.

З 19 лютого гуляння припиняються, оскільки в силу вступає Великий піст, який триватиме до 8 квітня – до Великодня.

РЕКЛАМА

Асоціація фермерів та приватних землевласників Дніпропетровської області
НА ПОСТІЙНІЙ ОСНОВІ
• ЗАКУПОВУЄ ВІД ВИРОБНИКІВ:
пшеницю 3–6 кл, кукурудзу, соняшник, ячмінь.
Самовивіз із господарства. Можлива передоплата.
• РЕАЛІЗУЄ МІНЕРАЛЬНІ ДОБРИВА, ЗАСОБИ ЗАХИСТУ РОСЛИН провідних світових виробників, насіння вітчизняної та закордонної селекції за привабливими цінами. • Для членів Асоціації фермерів знижки.
Довідки за тел: 098 55-66-270, 050 965-79-10
Прайс розміщено на сайті http://farmer.dp.ua/price

ВК Технополь
Підготуйте грунт якісно і в строк
ГРУНТООБРОБНА ТЕХНІКА від ЗАВОДУ ВИРОБНИКА
Зчіпки ЗПБ-14
Зчіпки БГ-14
Культиватори серії АК - 4; 6,2; 8,5; 9,7; 11,6
Подрібнювач ПТ-6
Потужність трактора – не менше 80 к.с.
Робоча ширина захвату - 6 м
Борони роторні причепні БРП-9,2, навісні БРН-6,2
• Гарантія 12 місяців
• Сервісне обслуговування
• Доставка по всій Україні
Дніпропетровська обл., смт Софіївка, вул. Центральна, 1-Ж
050-45-08-705, 067-41-44-123, факс 0522-55-19-71

Пишіть:
49000, м. Дніпро,
вул. Воскресенська, 41, оф.109

Дзвоніть:
(056) 786-02-21,
098-183-00-18,
050-850-72-74

Передплатити «Фермер Придніпров'я» можна у будь-якому поштовому відділенні області до 25 числа щомісяця.
Передплатний індекс 60092.